

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Inauguració de la placa que designa la Celler de Ter municipi compromès amb els drets de les persones LGBTIQ+

La Celler de Ter, 28 de juny de 2021

Avui celebrem el dia de l'Orgull. Un dia en què commemorem els aldarulls d'Stonewall, als Estats Units. Uns fets dramàtics, però que són els que van fer prendre consciència que calia erradicar qualsevol forma de rebuig perquè les persones puguem ser tan iguals com sigui possible en la nostra diversitat. Cap de nosaltres no és igual, i això és el que ens fa únics. I aquesta riquesa i aquesta diversitat és el que hem de conrear, no el que hem de prohibir, no el que hem d'amagar. No és pel que hem de patir, perquè hi ha gent que pateix rebuig, com demostren les agressions homòfobes com les que hem viscut aquests darrers dies.

Diem que avui és el dia de l'orgull LGBTIQ+, que vol dir que cada persona ha d'estimar com li sembli que ha d'estimar i que ningú no té dret a canviar això. Ningú no té dret a modificar la manera amb la qual estimem, perquè l'amor sempre és una forma del bé, i l'odi, justament, és el que és insà i el que cal erradicar.

Aquesta placa que avui hem inaugurat i que porta aquesta divisa, «defensem el dret a ser, a sentir i a estimar en llibertat», resumeix el que volem, com deia, per a les generacions del present, però sobretot per poder fer un futur més just per a tots i cadascun de nosaltres.

Hi ha un poema de Maria Mercè Marçal que em sembla que ho explica molt bé –sabeu que jo soc una persona de lletres. Us el diré, i, si convé, després l'explicaré, perquè de vegades hi ha gent que amb la poesia pensa: «És molt bonic, però no ho he entès.» Jo miraré que s'entengui.

Diu la Maria Mercè: «A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona / de classe baixa i de nació oprimida. / I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.» És un poema que es diu «Divisa», perquè és tota una divisa, una manera d'explicar-se.

Haver d'agrair a l'atzar haver nascut dona, de classe baixa i de nació oprimida..., dius: «Home, no sé jo si estem per fer gaires agraïments.» Perquè, naturalment,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

parla dels oprimits, dels abandonats, dels deixats de banda: les dones respecte dels homes, les classes baixes respecte de les classes benestants i les nacions oprimides, com la nostra, que encara ho és, i per això lluitem, per aconseguir la llibertat. No només la personal, sinó també la col·lectiva.

Ella diu que ho agraeix a l'atzar. Els jueus tenien aquest agraïment d'haver nascut jueus. Era com un agraïment que es feia tradicional, ancestral. I ella trenca aquest fet d'agrair el flux de la vida parlant de l'atzar, que és el que ens fa ser qui som i haver nascut on hem nascut. Diu que ho agraeix a l'atzar, i considera el que serien objectivament coses negatives, o que n'hi ha de millors, dons, regals.

I després parla del «tèrbol atzur». Fixeu-vos que l'atzur és un dels colors de l'heràldica, que és justament el llenguatge amb el qual s'explicava d'on es procedia; la neteja de la sang, poder parlar d'uns determinats orígens. Doncs ella aquest atzur el fa tèrbol, fa que no sigui nítid, que és justament aquest mestissatge, aquesta diversitat, aquesta riquesa. I parla d'aquest «tèrbol atzur de ser tres voltes rebel»: pel fet de ser dona, de classe baixa i de nació oprimida.

Sort que hi ha hagut tantes dones i tants homes que han lluitat amb rebel·lia per trencar l'estat de les coses, per modificar la nostra realitat, per ajudar-nos perquè sigui més justa.

Gràcies al consistori de la Celler de Ter per fer-ne aquesta mostra pública. Aquestes mostres ens ajuden a viure en un país millor, un país més sa que permeti a cadascú estimar com vulgui, ser lliure individualment i poder tenir un futur de llibertat.

Moltíssimes gràcies a tots.